

بررسی کمی جایگاه بخش خدمات و زیربخش‌های آن در اقتصاد ایران

علی اصغر بانوئی*

فرشاد مومنی**

سید ایمان آزاد***

تاریخ پذیرش: ۸۶/۱۲/۱۹

تاریخ دریافت: ۸۶/۱۱/۲۰

چکیده

هر چند که نگاه به بخش خدمات در فرآیند توسعه متفاوت است، اما در حال حاضر بخش غالب اقتصاد جهانی را بخش خدمات تشکیل می‌دهد. با وجود سهم بسیار بالای بخش خدمات در اقتصاد ایران، بخش مذکور به عنوان یک بخش غیرمولود توسط سیاستگذاران و برخی از پژوهشگران تلقی می‌گردد. به نظر می‌رسد که این نوع برداشت‌هادر خصوص بخش خدمات نمی‌تواند تصویر واقع بینانه‌ای از نقش و اهمیت این بخش را در شرایط تحولات اقتصادی بدست دهد. یکی از وجوه تبیین قلمرو این بخش، طبقه‌بندی جدیدی است که اخیراً مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است.

در این مقاله ضمن طبقه‌بندی قلمرو فعالیت‌های بخش خدمات به: خدمات تولیدی، خدمات توزیعی، خدمات اجتماعی و خدمات شخصی (خانگی)، اهمیت هر یک از آنها در قالب تحلیل ایستاد مقایسه‌ای حساب‌های ملی مرکز آمار ایران (دوره زمانی ۱۳۵۸-۱۳۴۰) در شش دوره مشخص مورد کنکاش قرار می‌گیرند. اما از آنجا که این نوع تحلیل‌ها قابلیت تبیین آثار و تبعات مستقیم و غیرمستقیم زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات را در ساختار اقتصاد ندارند، از لگوی ایستادی جدول داده‌ستانده سال ۱۳۸۰ بر حسب پیوندهای سنتی و نوین استفاده می‌گردد.

نتایج به طور کلی نشان می‌دهد که اقتصاد ایران از دوره پنجم (۱۳۷۶-۱۳۸۳) به شکل صوری وارد فاز سوم توسعه یعنی اقتصاد خدمات شده است. اما تغییرات ساختاری در زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات تصویر متفاوتی را در دوره‌های مورد بررسی نشان می‌دهد، بدین معنی که بخش خدمات توزیعی در تمامی دوره‌های جز دوره دوم (۱۳۵۶-۱۳۵۲) و سوم (۱۳۶۷-۱۳۶۲) که نقش خدمات اجتماعی بیشتر است، نقش مسلط را در میان زیربخش‌های بخش خدمات در تولید کل اقتصاد ایران دارد. در مقایسه با رویکرد سنتی پیوندهای پسین و پیشین که صنعت محوری اقتصاد را آشکار می‌کند، رویکرد نوین خدمات محور بوده طوری که بخش‌های خدماتی، خدمات توزیعی (عمده‌فروشی و خردفروشی و حمل و نقل جاده‌ای)، خدمات تولیدی (بانک) و خدمات شخصی (تعمیر وسائل نقلیه موتوری و موتورسیکلت و کالاهای شخصی و خانگی) در زمرة بخش‌های کلیدی اقتصاد ایران قرار می‌گیرند.

وازگان کلیدی: بخش سوم، خدمات توزیعی، خدمات تولیدی، خدمات شخصی، خدمات اجتماعی، رویکردهای سنتی و نوین.

* دکترای اقتصاد و عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

** دکترای اقتصاد و عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

*** کارشناس ارشد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

مقدمه

هر چند ادبیات موجود نشان می‌دهند که یک تعریف متعارف، استاندارد و قابل قبولی از بخش خدمات وجود ندارد، با این حال اقتصاددانانی از اواخر دهه ۱۹۳۰ میلادی به بعد مثل کلارک، فیشر، چنری و سپس کوزنتس سعی کردند با تبیین ساختار اقتصاد در قالب بخش‌های عمدۀ اقتصادی، بخش اول^۱ (کشاورزی و معدن) و بخش دوم^۲ (صنعت و ساختمان، و تأمین آب، برق، گاز) و بخش سوم^۳ (خدمات)، تغییرات ساختاری را بر مبنای "نظریه مرحله‌ای توسعه"^۴ مورد سنجش قرار دهند (پارک و چان، ۲۰۱۲: ۱۹۸۹). در چارچوب این نوع تحلیل‌ها، بخش خدمات و فعالیت‌های مرتبط به آن تامدتها به صورت پسماند در نظر گرفته می‌شد. یعنی اینکه، آن دسته از فعالیت‌هایی که خصوصیات فعالیت‌های بخش اول و بخش دوم را نداشتند، به عنوان خدمات در بخش خدمات در نظر گرفته می‌شدند (دانیلز، ۱۱۵: ۲۰۰۴). به علت تحولات اقتصاد جهانی در دهه ۱۹۷۰ و به ویژه دهه ۱۹۸۰ میلادی مانند شوک نفتی و ظهور اصطلاحات جدید نظری: اقتصاد خدمات، صنعت زدایی یا صنعتی شدن مجدد، پساصنعتی شدن و اقتصاد اطلاعات؛ بستر اصلاحات طبقه‌بندی سه‌گانه از نوع فیشر کلارک، چنری و کوزنس را در خصوص تغییرات ساختاری فراهم نمود.

برای نمونه، اقتصاد دانانی مثل کاتوزیان^۵ (۱۹۷۰)، گرشانی و میلز^۶ (۱۹۸۳)، پارک و چان^۷ (۱۹۸۹) و میلز و بودن^۸ (۲۰۰۰) سعی کردند، نقش و اهمیت بخش سوم را در طبقه‌بندی و تبیین زیربخش‌های بخش خدمات در قالب تعاریف مختلف مثل خدمات تولیدی^۹، خدمات توزیعی^{۱۰}، خدمات اجتماعی^{۱۱} و خدمات شخصی^{۱۲} و یا به صورت خدمات نوین، خدمات قدیم و خدمات مکمل؛ خدمات دانش و خدمات اطلاعات مطرح نمایند. هدف اصلی از این طبقه‌بندی‌ها، تفکیک همه فعالیت‌های متنوع و با کارکردهای متفاوتی بود که با یک عنوان کلی "خدمات" مورد خطاب قرار می‌گرفت و سنجش سطوح توسعه با توجه به تحولات اقتصاد جهانی را با اختلال مواجه می‌ساخت.

از منظر سیر تاریخی تحولات ساختار اقتصاد جهانی از تمدن‌های نخستین تا انقلاب صنعتی این بخش کشاورزی بود که سهم عمدۀ‌ای در تولید ناخالص داخلی و ملی کشورها و همچنین در سطح جهانی داشت، ولی بعد از انقلاب صنعتی این بخش صنعت بود که جای بخش کشاورزی را در GDP کشورهای پیشرفته جهان گرفت تا اینکه از دهه ۱۹۶۰ به بعد این انتقال اقتصادی در بخش خدمات متمرکز گردید، به طوری که امروزه بخش خدمات در سراسر جهان سهم بالاتری از دو بخش دیگر در تولید ناخالص داخلی دارد. به عنوان نمونه، در سال ۲۰۰۱ میلادی بخش خدمات ۶۶ درصد تولید ناخالص داخلی جهانی را به خود اختصاص

می‌دهد در حالی که این سهم در سال ۱۹۹۰ تنها ۶۰ درصد بوده است (سینگ، ۲۰۰۶: ۷۷). این نوع روند بیشتر در کشورهای پیشرفته مشاهده می‌گردد و حال آنکه، در کشورهای در حال توسعه بدون طی کردن فرآیندهایی که در تجربه کشورهای صنعتی مشاهده شد، بخش خدمات در دهه‌های اخیر از یک روند صعودی برخوردار بوده است و سهم عمدہ‌ای از تولید ناخالص داخلی را ارزش افزوده بخش خدمات تشکیل می‌دهد (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، ۱۳۸۳: ۹۵). وضعیت اقتصاد ایران نیز از این امر مستثنی نیست. سهم بخش خدمات [در تولید ناخالص داخلی و اشتغال^۱] از بخش‌های دیگر اقتصاد همواره بالاتر بوده است. به دلیل ساختار مسلط دلالی، نگرش تصمیم‌گیران نسبت به این بخش همواره منفی بوده، در حالی که این بخش در حال حاضر در دنیا، یکی از بخش‌های مولد و سودآور می‌باشد و بخش خدمات می‌تواند جایگاه ویژه‌ای در اصلاح سیستم اقتصادی کشور ایفا نماید (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، ۱۳۸۳: ۴۳۵).

عبارة فوق دوگانگی نگاه موجود را در خصوص بخش خدمات در اقتصاد ایران آشکار می‌کند. از یک طرف، نه فقط دیدگاه مثبتی نسبت به این سهم بالای بخش خدمات در نزد سیاست‌گذاران کشور وجود ندارد و به طور کلی به آن به دید یک بخش غیر مولد نگاه می‌شود، بلکه همچنین نقش و اهمیت بخش مذکور در ادبیات توسعه اقتصاد ایران نیز مورد بی‌مهری قرار گرفته و عدم تفکیک بخش خدمات به انواع متفاوت، الزامات سیاست‌گذاری متناسب را بی معنی ساخته است و به نظر می‌رسد این نوع برداشت در خصوص بخش خدمات با توجه به طبقه‌بندی و تعاریف و مفاهیم جدید آن، نمی‌تواند تصویر واقعی از عملکرد فعالیت‌های مختلف این بخش را در شرایط تحولات اقتصادی بدست دهد و حداقل دو اشکال ایجاد شده است: نخست، سوء تفاهمنهایی از جهت شباهت صوری روندها با کشورهای صنعتی ایجاد کرده و دوم، همه انواع خدمات به یک چوب رانده شده‌اند.

از طرف دیگر، نگاه مولد و سودآور که از مصادیق بارز آن توجه به مباحث اقتصاد دانایی محور در برنامه چهارم توسعه ایران است. تبیین مولد و سودآور بودن بخش خدمات در صورتی امکان پذیر است که تعاریف، مفاهیم و طبقه‌بندی جدیدی از بخش مذکور ارائه گردد تا بتواند زبان مشترک با تحولات اقتصاد جهانی و به ویژه پساصنعتی شدن و اقتصاد اطلاعات داشته باشد.

بررسی این ابعاد بدون ارائه طبقه‌بندی جدید از بخش خدمات به آسانی امکان پذیر نیست. برای این منظور قلمرو فعالیت‌های بخش خدمات به چهار زیربخش خدمات تولیدی، خدمات توزیعی، خدمات شخصی و خدمات اجتماعی طبقه‌بندی می‌گردد. هدف اصلی از

این نوع طبقه‌بندی تبیین اهمیت هر یک از زیربخش‌های مذکور در روند تغییرات ساختاری می‌باشد. بررسی این ابعاد محورهای اساسی مقاله تشکیل می‌دهد. برای این منظور محتوای مقاله در پنج بخش سازماندهی می‌گردد. در بخش اول جنبه‌های تاریخی، نظری و تعاریف و مفاهیم جدید از بخش خدمات و طبقه‌بندی‌های آن ارائه می‌شود. در بخش دوم به بررسی بخش خدمات اقتصاد ایران در دوره زمانی ۱۳۴۰-۱۳۸۵ بر اساس آمار حساب‌های ملی مرکز آمار ایران در قالب تحلیل ایستای مقایسه‌ای می‌پردازیم. در بخش سوم روش‌شناسی مختصری از پیوندهای پسین و پیشین در قالب رویکرد سنتی و نوین و پایه‌های آماری برای تحلیل ایستای بخش سوم و زیربخش‌های آن براساس جدول داده‌ستانده سال ۱۳۸۰ مرکز آمار ایران بیان می‌گردد. در بخش چهارم نتایج حاصله و تحلیل‌های آن و در بخش پنجم نتیجه‌گیری مقاله ارائه می‌گردد.

۱- جنبه‌های تاریخی، نظری و تعاریف، مفاهیم و طبقه‌بندی‌های جدید از بخش خدمات
در سیر تاریخی تحولات ساختاری اقتصاد از تمدن‌های اولیه تا اواخر قرن هفدهم میلادی اهمیت چندانی به بخش خدمات (تجارت، حمل و نقل، بانکداری و ...) و بخش صنعت داده نمی‌شد و بخش کشاورزی سهم عمده‌ای در تولید کل جوامع ایفا می‌کرد. آدام اسمیت (۱۷۷۶) هر چند در کتاب خود "ثروت ملل" به اهمیت تقسیم کار (تخصصی شدن فعالیت‌های اقتصادی) و تجارت آزاد و مولد بودن آن و وسعت بازار اشاره می‌کند، ولی با این حال مشاهده می‌گردد که وی واژه مولد و غیرمولد، واقعی و غیرواقعی را در خصوص بخش مذکور مطرح می‌کند. اسمیت در مورد خدمت به تعریف عجیبی مبتتنی بر دوام تولید معتقد بود. برای مثال به زعم او یک کار تعمیراتی، خدمتی واقعی بود زیرا چیزی را تولید می‌کرد که دوام و بقا داشت. ولی موسیقی دانان، افرادی تلقی نمی‌شدند که تولیدی را ارائه دهنده، زیرا عملکرد آنها فقط در زمان اجرا الذت بخش بود (مایر و دیگران، ۱۰۰: ۱۳۷۰).

تاده ۱۹۳۰ میلادی هم بیشتر اقتصاد دانان کلاسیک و نئوکلاسیک به مولد بودن فعالیت‌های بخش خدمات اعتراف داشتند، ولی اهمیت چندانی به آن نمی‌دادند. ظهور الگوی اقتصاد کلان کینز^۴ در دهه ۱۹۳۰ میلادی، افزایش تولید را با توجه به ظرفیت‌های خالی تولید در قالب سیاست‌های انساطی مالی دولت پیشنهاد می‌کرد و اینکه کدامیک از بخش‌های اقتصادی می‌توانست نقش بیشتر را در افزایش تولید و کاهش ظرفیت‌های خالی ایفا نماید، مورد توجه وی قرار نگرفته بود. این خلاً توانست بستر تحلیل‌های مربوط به نقش و اهمیت بخش‌های اقتصادی را برای تحلیل‌گران بعدی فراهم نماید.

آلن جی بی فیشر (۱۹۳۳) در رساله مهم "سرمایه و رشد دانش" "حدود بخش‌های اول، دوم و سوم رادر ساختار اقتصاد مشخص می‌کند (کاتوزیان، ۱۹۷۰: ۳۶۳). کالین کلارک^{۱۵} نیز در ۱۹۴۰ در کتاب "شرایط پیشرفت اقتصادی" مشاهده می‌کند که "با گذشت زمان و به تبع آن پیشرفت اقتصادی، تعداد شاغلان در کشاورزی به نسبت تعداد افراد در صنایع رو به کاهش می‌گراید، و تعداد افراد شاغل در صنایع به نوبه خود نسبت به افراد شاغل در خدمات تقلیل می‌یابد" (مایر و دیگران، ۱۳۷۰: ۱۱۳). همچنین وی در این اثر رهگشای خود برای نخستین بار فعالیت‌های اقتصاد را به سه بخش اول (کشاورزی، جنگل داری، ماهی‌گیری و استخراج معدن)، بخش دوم (فعالیت‌های عمدهٔ صنعتی) و بخش سوم (فعالیت‌های خدمات) تقسیم کرد و هر اقتصادی را آمیزه‌ای از این سه بخش دانست (بل، ۱۳۸۲: ۴۱).

بنابراین، تقسیم بندی بخش‌های عمدهٔ اقتصادی به اول و دوم و سوم (خدمات) به نظریه "فیشر کلارک" و یا "نظریه مرحله‌ای توسعه" معروف شد^{۱۶}. همچنین هولیس. بی. چنری (۱۹۶۰) نیز به تغییر سهم کشاورزی، صنعت و خدمات در اقتصاد و اهمیت آن در عرضه عوامل اقتصادی اشاره می‌کند (کاتوزیان، ۱۹۷۰: ۳۶۳). کوزنتس^{۱۷} در کتاب "رشد نوین اقتصادی" بیان می‌کند: "در دوران رشد نوین اقتصادی شاهد تحولات ساختاری در اقتصاد بودیم، به طوری که به تدریج از اهمیت نسبی بخش کشاورزی کاسته شده و به طور همزمان به اهمیت بخش‌های صنعت و خدمات و در درجه اول صنعت افزوده شده است" (کوزنتس، ۱۳۷۲: ۹).

هرچند طی دهه‌های ۱۹۳۰ تا ۱۹۷۰ میلادی تلاش‌های دانشمندانی مثل کلارک، فیشر، چنری و کوزنتس در جهت تکمیل نظریه مرحله‌ای توسعه سبب شد در کنار فعالیت‌های اولیه و ثانویه به فعالیت‌های خدمات توجه شود، ولی باز هم فعالیت‌های این بخش به شکل پسماند دیگر بخش‌ها در نظر گرفته شد. یعنی اینکه، آن دسته از فعالیت‌ها که خصوصیات فعالیت‌های بخش اول و دوم را نداشته باشند، به عنوان فعالیت‌های خدماتی در بخش سوم در نظر گرفته شد (میلز و بودن، ۲۰۰۰: ۳).

در طی دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ میلادی افزایش سهم بخش خدمات در تولید به یک پدیده متداول تبدیل شد و این افزایش فراتر از ابعاد توسعه صرفاً اقتصادی توسط دانشمندان علوم سیاسی، جامعه شناسان و جغرافی دانان مطرح شد و این سرآغاز ورود به عصر پسا صنعتی برای جوامع صنعتی غربی بود و وضعیت مشابه‌ای در کشورهای توسعه یافته اروپای شرقی بوجود آمد (میلز و بودن، ۲۰۰۰: ۳).

با توجه به تحولات اقتصاد جهانی در دهه ۱۹۷۰ میلادی و به ویژه تغییرات عمده در بخش

خدمات در دهه ۱۹۸۰ میلادی به بعد، به نظر می‌رسد این نوع تحلیل‌ها دیگر نمی‌توانند نقش بخش خدمات و کارکردهای آن را به خوبی تبیین نمایند. برای این منظور، اقتصاددانان و به تبع آنها متخصصین آماری تعاریف و مفاهیم و همچنین طبقه‌بندی جدیدی به منظور بررسی کمی بخش خدمات و زیربخش‌های آن ارائه نموده‌اند. کاتوزیان در ۱۹۷۰ نگاهی جدید به بخش سوم می‌اندازد و ضمن ارائه تعاریف، مفاهیم و طبقه‌بندی جدید از فعالیت‌های بخش مذکور، تلاش می‌کند نقش و اهمیت آنها را از منظر تاریخی تغییرات ساختاری مورد کنکاش قرار دهد. از نظر او برای توسعه بخش خدمات با توجه به سطوح توسعه نیاز به بررسی الگوی توسعه بخشی، بخش مذبور و واکنش این الگو به تغییرات درآمد سرانه است. برای این منظور وی بخش سوم را در سه دسته خدمات جدید^{۱۸} و خدمات مکمل^{۱۹} و خدمات قدیم^{۲۰} بررسی نمود و سپس نقش و تغییرات تاریخی هر یک از آنها از قرن شانزدهم میلادی تا دهه ۱۹۷۰ میلادی مورد بررسی قرار داد^{۲۱} (کاتوزیان، ۳۶۵-۹: ۱۹۷۰).

به عقیده برخی از پژوهشگران یکی از نتایج شوک نفتی ۱۹۷۳ میلادی ورود به عصر جدید به نام اقتصاد خدمات است و تغییراتی در فرآیند تولید ایجاد شد و جستجو برای کارایی، نوآوری و تحقیق و توسعه در تولید، مهندسی، امور مالی، حمل و نقل، توزیع و مصرف صورت گرفت. دیگر فرآیند فعالیت‌های خدمات کالای غیرتولیدی ایجاد نمی‌کند (کوما و ماتار، ۳۸: ۳۸: ۱۹۹۶). گرشانی و میلز در سال ۱۹۸۳ میلادی تلاش در طبقه‌بندی و تبیین زیربخش‌های بخش خدمات در قالب خدمات تولیدی، خدمات توزیعی، خدمات اجتماعی و خدمات شخصی کردند. هدف اصلی آنها از طبقه‌بندی بخش خدمات، سنجش سطوح توسعه با توجه به تحولات اقتصاد جهانی بوده است که بتوانند ارتباطات و پیوندهای بخش خدمات و صنعت را در جریان صنعتی شدن تجزیه و تحلیل کند.

از نظر آنها خدمات تولیدی شامل:

- ۱- امور مالی، بانکداری، اعتبارات و بیمه (خدمات واسطه‌گری‌های مالی)
- ۲- خدمات حرفه‌ای: فعالیت‌های حقوقی، مهندسی و معماری (خدمات مستغلات، کرایه و فعالیت‌های کسب و کار)
- ۳- سایر خدمات: نظافت، محافظت و نگهداری است.

خدمات توزیعی شامل:

- ۱- حمل و نقل و انبارداری
- ۲- ارتباطات

۳- عمده فروشی و خرده فروشی (بازرگانی) است.

خدمات شخصی شامل:

- ۱- خدمات داخلی: خشک شوئی و سلمانی
- ۲- هتل و رستوران و غذا خوری
- ۳- تعمیرات

فعالیت‌های سرگرمی و تفریحی و پذیرائی.

خدمات اجتماعی شامل:

- ۱- بیمارستان، درمان و سلامتی
- ۲- آموزش

۳- رفاهی (تأمین اجتماعی)

۴- خدمات عمومی، قضائی و نظامی است.

گرشانی و میلز خدمات تولیدی، خدمات توزیعی و خدمات شخصی در قالب خدمات بازاری^{۲۲} و خدمات اجتماعی را در قالب خدمات غیر بازاری^{۲۳} می‌دانند (پارک و چان، ۱۹۸۹: ۲۰۱-۲). پارک و چان نیز در سال ۱۹۸۹ میلادی با استفاده تحلیل داده‌ستانده مطالعه تجربی بر روی این زیربخش‌های چهارگانه بخش سوم طبقه‌بندی شده توسط گرشانی و میلز انجام دادند و تحولات و ارتباطات این زیربخش‌ها را با بخش صنعت و زیربخش‌های آن با توجه به سطوح درآمد سرانه ۲۶ کشور در حال توسعه و پیشرفت‌ه در جریان صنعتی شدن را برسی کردند. مطالعه آنها مزیت این طبقه‌بندی چهارگانه بخش سوم را در سنجش تحولات بین این بخش‌ها و صنعت در سطوح مختلف صنعت شدن کشورهای با سطوح درآمدی مختلف را نشان می‌دهد (پارک و چان، ۱۹۹۹: ۱۹۸۹). در پی مطالعات کلارک و کوزنتس بر روی تغییرات اشتغال بخش‌های اقتصادی و چگونگی تحولات سطوح توسعه و ساختار اقتصادی کشورهای پیشرفت‌ه صنعتی و کشورهای درحال توسعه، در دهه هشتاد میلادی مباحثی در مورد "صنعت زدایی"^{۲۴} یا "صنعتی شدن مجدد" مطرح شد که در باب انتقال اقتصادی از بخش صنعت به بخش خدمات مخصوصاً در کشورهای توسعه یافته بود.^{۲۵}

اهمیت نسبی بخش‌های مختلف اقتصادی است که ساختار کلی در هر اقتصادی را نشان می‌دهد. براساس تحولات سطوح توسعه و تغییرات ساختاری اقتصاد، در کشورهای توسعه یافته ابتدا سهم کشاورزی (فعالیت‌های اولیه) در تولید و اشتغال کل بالا بود که آن را می‌توان فاز اول توسعه دانست و سپس سهم صنعت افزایش یافته و سهم کشاورزی کاهش یافته است که آن فاز دوم توسعه است و از دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی به بعد سهم بخش سوم (خدمات) در حال افزایش است و سهم بخش دوم در حال کاهش است که این

پدیده را صنعت زدایی گویند که آن فاز سوم توسعه است. پس در سه دهه اخیر درکشورهای توسعه یافته سهم بخش اول (کشاورزی و معدن) و سهم بخش دوم (صنعت، تأمین آب، برق و گاز و ساختمان) در حال کاهش است و سهم بخش سوم در حال افزایش است. ولی در دهه های اخیر درکشورهای درحال توسعه، چه کشورهای تازه صنعتی شده، چه کشورهای صادرکننده نفت، چه کشورهای کمتر توسعه یافته و دیگر کشورهای درحال توسعه، سهم بخش اول در حال کاهش و سهم بخش دوم و بخش سوم در حال افزایش است. با توجه به این نکته که رشد ارزش افزوده فعالیت های دوم و سوم در این گروه کشورها بیشتر از کشورهای توسعه یافته می باشد و بیانگر این واقعیت است که کشورهای درحال توسعه سریع تر از کشورهای پیشرفته در مسیر صنعتی شدن گام برداشته و فاصله خود را با آنها کاهش می دهند (سازمان مدیریت و برنامه ریزی ۹۵: ۱۳۸۳).

برمبانی مشاهده فوق، چنانچه طبقه بندی سه گانه فعالیت های اقتصادی (بخش های اول، دوم و سوم) کشورهای توسعه یافته را ملاک تجربه فازهای توسعه یعنی فاز اول، فاز دوم و فاز سوم توسعه در نظر بگیریم، مشاهده می گردد که فازهای توسعه کشورهای درحال توسعه متفاوت از فازهای توسعه کشورهای توسعه یافته است. بدین معنی که کشورهای درحال توسعه بدون گذر از فاز دوم، وارد فاز سوم توسعه شده اند که برخی از مؤلفه های جوامع پس اصنعتی را دارا می باشند. اما تغییرات ساختار اقتصاد جوامع صنعتی در هنگام ورود به قرن بیست و یکم میلادی دو تحول مهم توسعه را نشان می دهد. از یک سو اقتصاد خدمات و جوامع پس اصنعتی که با گسترش وسیع بخش خدمات همراه است و سوی دیگر رشد تکنولوژی و نوآوری و اختراعات و دانش که به جامعه اطلاعاتی یا اقتصاد دانایی محور^{۶۲} معروف می باشد (میلز و بودن، ۱۴۰۰: ۱). که امروزه بخش چهارم (اطلاعات) می توان فضای ورود به فاز چهارم توسعه را در قالب رویکرد پس اصنعتی شدن و مؤلفه های آن به خوبی آشکار نماید. البته بررسی ابعاد مختلف اقتصاد اطلاعات، هر چند مهم است، خارج از حیطه این مقاله قرار می گیرد.

۲ - بررسی بخش خدمات اقتصاد ایران در دوره زمانی ۸۵-۱۳۴۰

دامنه بررسی بخش خدمات در اقتصاد ایران ۵۰ سال اخیر می باشد زیرا که با تدوین حساب های ملی ایران و برنامه ریزی توسعه همراه بوده است.^{۶۷} پیش از این دوره، جامعه ما که اساساً جمعیت قابل توجهی به صورت شبانی یا به صورت سنتی کشاورزی زندگی کرده و فرهنگ مناسب با خود را دارا بوده است و آمار و اطلاعات دقیقی برای حساب های ملی،

اشتغال و غیره وجود نداشت. اما در پنج دهه گذشته اتفاقات بسیاری درجهت تغییر این بنیان‌ها صورت گرفته است (عظیمی، ۱۳۸۳: ۱۰۳).

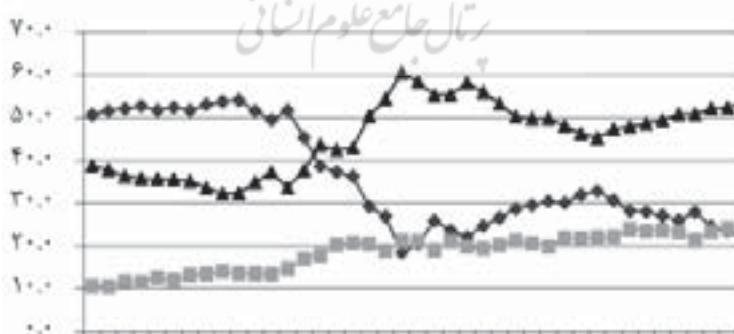
نمودار ۱ روند سهم ارزش افزوده بخش‌های عمدۀ اقتصادی و نمودار ۲ سهم ارزش افزوده زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات و جدول ۱ متوسط سهم ارزش افزوده فعالیت‌های اقتصادی کشور بر حسب بخش‌های عمدۀ اقتصادی و زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات در تولید ناخالص داخلی را براساس حساب‌های ملی مرکز آمار ایران در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۴۰ نشان می‌دهند.

با توجه به جدول ۱ و نمودارهای ۱ و ۲، روند تغییرات ساختاری بخش‌های سه‌گانه اقتصادی و زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات اقتصاد ایران را می‌توان بر مبنای مطالعات عظیمی (۱۳۸۳)، کاتوزیان (۱۳۷۴) و آزاد (۱۳۸۶) در شش دوره تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی ایران بررسی نمود:

۱- دوره اول (۱۳۵۱-۱۳۴۰): می‌توان این دوره را دوره رشد نهادهای اقتصادی یا بازسازی بنامیم، این دوره که دو برنامه پنج ساله سوم و چهارم توسعه عمرانی به اجرا درآمد و با تحولاتی مثل انقلاب سفید و اصلاحات ارضی همراه شد. سرمایه‌گذاری‌های زیربنایی مانند: ساخت سد، ذوب‌آهن، نیروگاه، راه‌سازی و غیره، همراه شدن با جریان جهانی رشد و انباست سرمایه فیزیکی و گذار از تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جنگ دوم جهانی از دیگر ویژگی‌های این دوره می‌باشد.

همانگونه که در نمودار یک هم ملاحظه می‌شود، در این دوره سهم ارزش افزوده بخش

نمودار ۱- سهم ارزش افزوده فعالیت‌های اقتصادی کشور بر حسب بخش‌های عمدۀ اقتصادی در محصول ناخالص داخلی در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۴۰ به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۷۶ (درصد)

منبع: نتایج بر اساس حساب‌های ملی ایران دوره ۱۳۸۵-۱۳۴۰ (مرکز آمار ایران ۱۳۸۶-۱۳۸۷) و طبقه‌بندی بخش‌های عمدۀ اقتصادی (آزاد ۱۳۸۶ ص ۵۷) استخراج شده است.

اول در GDP بالاتر از سهم دیگر بخش‌های عمدۀ اقتصادی یعنی بخش‌های دوم و سوم است. متوسط سهم بخش‌ها در GDP عبارتند از بخش اول ۵۲/۱ درصد، بخش دوم ۱۲/۵ درصد و بخش سوم ۳۵/۴ درصد که با توجه به معیارهای که در بخش قبل اشاره شد، می‌توان گفت که ایران در این دوره در فاز اول توسعه قرار دارد.

همچنین در مورد زیربخش‌های بخش سوم (نمودار ۲) تا ۱۳۴۸ بخش خدمات توزیعی بیشترین اهمیت دارد ولی از آن سال به بعد بخش خدمات اجتماعی بالاترین سهم را در GDP و خود بخش خدمات دارد و آن به خاطر گسترش نقش دولت در خدمات است (آزاد، ۱۳۸۶: ۱۲).

۲ - دوره دوم (۱۳۵۶-۱۳۵۲): این دوره را می‌توان دوره مصرف انبوه یا دوره افزایش درآمدهای نفتی نامید و از مهر سال ۱۳۵۲ شمسی (۱۹۷۳ میلادی) ایران با انفجار عایدی نفت رو برو شد. مصرف انبوه از ویژگی‌های کشورهای توسعه‌یافته است، اما در مورد ایران به خاطر عدم شکل‌گیری نهادهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی مناسب، این دوره سبب فقر بیشتر اقشار آسیب پذیر و رفاه بیشتر طبقه اشراف شد و سرانجام به بحران‌های اجتماعی منجر شد. منابع درآمد ایران در دوره مصرف انبوه (۱۳۵۶-۱۳۵۲) ناشی از فروش نفت بود، نه درآمدهای غیرنفتی و چون کشور نیز توان جذب ارز فراوان ناشی از افزایش قیمت نفت را نداشت، سبب واردات گستردۀ و نقدینگی بالا و تورم گشت و بحران اقتصادی شکل گرفت.^{۲۸} اینها از دلایل وقوع انقلاب در بهمن ۱۳۵۷ بود.

در این دوره با افزایش سهم خدمات در GDP مواجه‌ایم. این افزایش در سهم بخش سوم از سال ۱۳۵۴ به بعد وقوع پیوست و دلیل آن هم تبعات انفجار عایدات نفت و گسترش نوعی خاصی از خدمات، بویژه واسطه گری‌ها در اقتصاد ایران است (کاتوزیان، ۱۳۷۴: ۳۳۳). بدین‌گونه که افزایش ذخایر ارزی و واردات شدید مخصوصاً کالاهای مصرفی و سرمایه‌ای (تبعات انفجار عایدات نفت)، تأثیر مثبتی در ارزش افزوده بخش بازرگانی، حمل و نقل و انبارداری [خدمات توزیعی] و بنابرین بخش خدمات داشته است، اما خدمات اجتماعی بالاترین سهم در میان زیربخش‌های بخش خدمات در این دوره دارد. این دوره همواره با کاهش سهم بخش اول و افزایش سهم بخش دوم و بخش سوم همراه بوده است (آزاد، ۱۳۸۶: ۲۷).

۳ - دوره سوم (۱۳۵۲-۱۳۶۷): این دوره انقلاب و جنگ تحمیلی ۸ ساله می‌باشد. در انقلاب، ایران وارد دوره ساختارسازی جهت جامعه آرمانی شد ولی قبل از اینکه آن را به جایی برساند، مسئله جنگ تحمیلی واقع شد. یکی از نکات قابل ذکر در مورد زیربخش‌های بخش خدمات در این دوره یک صعود قابل توجه در سهم ارزش افزوده بخش خدمات اجتماعی در طول سال‌های اول این دوره (سال ۱۳۵۷ تا ۱۳۶۲) است، این در نتیجه گسترش نقش دولت در

**جدول ۱ - متوسط سهم ارزش افزوده فعالیت‌های اقتصادی کشور بر حسب
فعالیت‌های عمدۀ اقتصادی و زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات در محصول
ناخالص داخلی در دوره‌های منتخب**

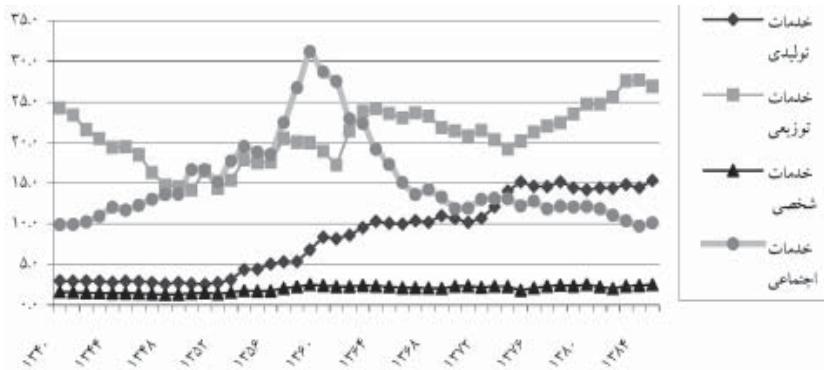
دوره	بخش	بخش اول	بخش دوم	بخش سوم	تولیدی	توزیعی	خدمات شخصی	خدمات اجتماعی	خدمات
۱۳۴۰-۱۳۵۱	۵۲.۱	۱۲.۵	۳۵.۴	۲.۸	۴۰.۱	۳.۹	۱۶.۵	۱.۵	۱۲.۵
۱۳۵۲-۱۳۵۶	۴۱.۸	۱۸.۱	۴۰.۱	۳.۹	۲۰.۳	۲.۹	۱۶.۵	۱.۶	۱۷.۹
۱۳۵۷-۱۳۶۷	۲۵.۱	۲۰.۳	۵۴.۷	۸.۴	۲۱.۵	۲.۳	۲۱.۱	۲.۲	۲۲.۵
۱۳۶۸-۱۳۷۵	۲۹.۸	۲۲.۳	۴۷.۸	۱۱.۷	۲۱.۱	۲.۲	۲۱.۱	۲.۲	۱۲.۸
۱۳۷۶-۱۳۷۳	۲۳.۴	۲۳.۹	۵۲.۶	۱۴.۶	۲۴	۲.۳	۲۴	۲.۳	۱۱.۸
۱۳۸۴-۱۳۸۵	۱۹.۸	۲۵.۶	۵۴.۵	۱۴.۹	۲۷.۳	۲.۵	۲۷.۳	۲.۵	۹.۹
۱۳۴۰-۱۳۸۵	۳۴.۳	۱۹.۲	۴۶.۵	۸.۴	۲۰.۸	۲	۲۰.۸	۲	۱۰.۳

منبع: نتایج بر اساس حساب‌های ملی ایران دوره ۱۳۴۰-۱۳۸۵ (۱۳۴۰-۱۳۸۵) (مرکز آمار ایران ۱۳۸۶-۱۳۸۷) و طبقه‌بندی بخش‌های عمدۀ اقتصادی و زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات (آزاد ۱۳۸۶ اص ۵۷ و ۶۲) استخراج شده است.

اقتصاد مخصوصاً در مورد تأمین اجتماعی و هزینه‌های سیار بالای دفاعی و امنیتی در هنگام جنگ و گسترش آموزش و بهداشت عمومی و توسعه روستایی بود.

۴ - دوره چهارم (۱۳۶۸-۱۳۲۵): در این سال‌ها از نظر اندیشه‌ای تقریباً وارد دوره‌ای مشابه دوران سال‌های ۱۳۴۰-۱۳۵۱ شدیم و این اعتقاد وجود داشت که می‌توان با سرمایه‌گذاری وسیع امر راهسازی، کارخانه سازی، سدسازی و ... به توسعه رسید. برخی این عصر را به دلیل تلاش برای جبران خسارت‌های جنگ را عصر سازندگی نامیدند که بنظر اصطلاح "بازسازی" مناسب‌تر باشد. در این دوره به خاطر عدم توجه به نهادسازی باحران‌هایی چون تضعیف وحشتناک ارزش پول ملی و پیامدهای آن و پروژه‌های ناتمام مواجه شدیم (عظیمی ۱۳۸۳: ۸-۱۰). در این دوره باز هم بخش سوم بالاترین سهم را در میان بخش‌های عمدۀ اقتصادی دارد، ولی نسبت به روند خودش یک روند نزولی در سهم اش دارد، به طوری که متوسط سهم بخش اول به ۲۹/۸ درصد، بخش دوم ۲۲/۳ درصد و بخش سوم به ۴۷/۸ درصد می‌رسد. خدمات توزیعی نیز بالاترین سهم در میان زیربخش‌های خدمات و دیگر زیربخش‌های، بخش‌های عمدۀ اقتصادی دارا می‌باشد (آزاد ۱۳۸۶: ۱۰۵).

۵ - دوره پنجم (۱۳۷۶-۱۳۸۳): در این سال‌ها شعارهایی در جهت توسعه فرهنگی اجتماعی و شکل‌گیری جامعه مدنی مطرح شد که با مشکلات اقتصادی ناشی از کاهش

منبع: نتایج براساس حساب‌های ملی ایران دوره ۱۳۸۵-۱۳۴۰ (مرکز امار ایران ۱۳۸۷-۱۳۸۶: ۶۲) و طبقه‌بندی زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات (آزاد: ۱۳۸۶: ۶۲) استخراج شده است.

قیمت نفت در ۱۳۷۸ نیز مواجه شدیم (عظمی، ۱۳۸۳: ۱۰۹). در این دوره برای نخستین بار، سهم خدمات تولیدی در GDP از سهم خدمات اجتماعی در GDP بیشتر شده که یکی از دلایل آن می‌تواند گسترش فضای کسب و کار در این دوره باشد. در بررسی اخیر، بانوئی، مومنی و آزاد (۱۳۸۷) با استفاده از چارچوب جدول داده‌ستانده کشورهای فرانسه، انگلستان، آلمان، ایتالیا، ژاپن، ایران و هند به منظور سنجش جایگزینی بین خدمات تولیدی و خدمات توزیعی، مشاهده نمودند که با افزایش سطح توسعه یافته‌گی اهمیت خدمات تولیدی بیشتر از خدمات توزیعی در کشورهای پیشرفته است، حال آنکه در اقتصاد کشورهای در حال توسعه (نیز ایران و هند) دقیقاً عکس این مسئله مصدق دارد.

۷۴

۶- دوره ششم (۱۳۸۵-۱۳۸۴): در این سال هاشعارهایی در جهت عدالت اجتماعی و اقتصادی مطرح شد. در این دوره بخش خدمات و زیربخش‌های چهارگانه آن به روند خود ادامه داده‌اند.

در راستای توضیحات فوق می‌توان به مشاهدات کلی زیر رسید:

یک - با توجه به تغییرات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در شش دوره، مشاهده می‌گردد که به طور متوسط سهم بخش اول به کل ارزش افزوده از $52/1$ درصد در دوره اول به $19/8$ درصد در دوره ششم کاهش یافته است. عکس روند مذکور در مورد بخش دوم مشاهده می‌گردد، به طوری که متوسط سهم آن به کل ارزش افزوده از $12/5$ درصد در دوره اول به $25/6$ درصد افزایش یافته است. بنابراین مشاهده می‌گردد که متوسط کاهش سهم بخش اول بیش از

متوسط کاهش سهم بخش دوم است.

دو - متوسط سهم ارزش افزوده بخش سوم به کل ارزش افزوده اقتصاد از $\frac{۳۵}{۴}$ درصد در دوره اول به $\frac{۵۴}{۵}$ درصد در دوره ششم افزایش یافته است.

سه - اگر ملاک ۵۰ درصد متوسط سهم ارزش افزوده هر یک از بخش‌های سه‌گانه اقتصادی را به کل ارزش افزوده به عنوان یک معیار ورود اقتصاد به اقتصاد خدمات محور در نظر بگیریم، نتایج جدول یک نشان می‌دهند که اقتصاد ایران در دوره پنجم به صورت صوری وارد یک فاز جدید شده که امروزه به اقتصاد خدمات معروف است.^{۲۹}

چهار - دوره $۱۳۶۷-۱۳۵۷$ با $\frac{۵۴}{۷}$ درصد متوسط سهم بخش سوم، بالاترین سهم ارزش افزوده را نسبت به سایر دوره‌ها به خود اختصاص داده است. این سهم در دوره بعد کاهش و مجددأ در دوره‌های بعدی افزایش یافته است. دوره مذکور چه به لحاظ فضای انقلاب اسلامی و همچنین شرایط جنگی نسبت به سایر دوره‌ها مستثنی بوده و نمی‌تواند ورود به اقتصاد خدمات را نمایندگی نماید. یک علت می‌تواند تصمیمات سیاسی در تخصیص منابع باشد که موجب گسترش قلمرو فعالیت‌های بخش خدمات، به ویژه خدمات اجتماعی و خدمات توزیعی گردید.

پنج - چنانچه بخش سوم (خدمات) رادر قالب زیربخش‌های چهارگانه مورد بررسی قرار دهیم، روند و کارکرد بخش خدمات در دوره‌های مورد بررسی شفاف‌تر می‌گردد. متوسط سهم خدمات توزیعی در کل اقتصاد و کل خدمات در کلیه دوره‌های مورد بررسی بیشتر از متوسط سهم خدمات تولیدی، خدمات شخصی و خدمات اجتماعی بوده، که مورد استثناء دوره‌های دوم و سوم است که متوسط خدمات اجتماعی در کل خدمات بیشتر از سهم سایر زیربخش‌های خدمات است. اینکه چرا خدمات اجتماعی بیشترین سهم را نسبت به سایر زیربخش‌های خدمات در دوره‌های مذکور به خود اختصاص داده است، به نظر نویسنده‌گان این مقاله می‌تواند ناشی از دو دلیل باشد. نخست، شرایط ویژه فضای حاکم در دوره (افزایش ناگهانی درآمد نفت، وقوع انقلاب اسلامی و بعد شرایط جنگی) و دوم، توسعه و گسترش خدمات، به ویژه خدمات اجتماعی بستگی زیادی به عوامل سیاسی دارد که معمولاً خارج از سازو کار بازار قرار می‌گیرند.

۳- روش شناسی و پایه‌های آماری تحلیل ایستا

چون تحلیل ایستای مقایسه‌ای حساب‌های ملی نمی‌تواند آثار و تبعات مستقیم و غیرمستقیم بخش خدمات و زیربخش‌های چهارگانه آن را در اقتصاد ایران نشان دهد، از تحلیل ایستای جدول آماری داده‌ستانده سال ۱۳۸۰ اقتصاد ایران استفاده می‌گرددکه برای این

۴- نتایج حاصله و تحلیل های آن

تحلیل های این بخش از مقاله بر مبنای طبقه بندی ترکیبی از طبقه بندی رایج مورد استفاده توسط برخی از تحلیل گران مانند فیشر (۱۹۳۳)، کلارک (۱۹۴۰)، چنری (۱۹۶۰ و ۱۹۸۶)، کوزنتس (۱۹۶۵)، گرشانی و میلز (۱۹۸۳) و پارک و چان (۱۹۸۹) می باشد. طبقه بندی بخش های عمدۀ اقتصادی براساس تفکیک فعالیت های کل اقتصاد به سه بخش اول، دوم و خدمات بر مبنای طبقه بندی بخش های عمدۀ اقتصادی بر اساس نظریه مرحله ای توسعه، فیشر، کلارک، چنری و کوزنتس انجام می گیرد (کاتوزیان، ۱۹۷۰: ۳۶۳) که فعالیت های بخش اول به گروه های کشاورزی و معدن شامل استخراج نفت خام و گاز طبیعی، بخش دوم به گروه های صنایع وابسته به کشاورزی، صنایع انرژی و اساسی و گروه زیر بنایی شامل تأمین آب و برق و گاز و ساختمان طبقه بندی شده است (چنری و دیگران، ۱۹۸۶: ۱۱۳).

بخش خدمات نیز به زیر بخش های چهارگانه خدمات تولیدی، خدمات توزیعی، خدمات شخصی و خدمات اجتماعی تفکیک شده است (پارک و چان، ۲۰۱-۲: ۱۹۸۹). جدول ۲ نتایج محاسبه پیوند های پسین^{۵۳} و پیشین^{۶۴} در قالب رویکرد سنتی و نوین جدول داده ستانده

منظور، پیوند های اقتصادی جدول فوق در قالب رویکرد سنتی و رویکرد نوین محاسبه می شود. در قالب رویکرد سنتی، بخش کلیدی، بخشی است که دارای بیشترین پیوند های پیشین و پسین باشد و روش شناسی پیوند های پسین بر اساس الگوی طرف تقاضای داده ستانده لئونتیف^{۳۰} و پیوند های پیشین بر اساس الگوی طرف عرضه داده ستانده گش^{۳۱} است. رویکرد نوین، الگوهای می باشد که مبتنی بر روش حذف فرضی است و در این مقاله از روش دوم حذف، یعنی روش حذف سلا (سلا، ۱۹۸۴: ۷۵) در طرف تقاضا و روش حذف دیازن با خر و دیگران در طرف عرضه برای محاسبه پیوند های کل (پسین یا پیشین) استفاده شده است^{۳۲} (دیازن با خر، وندزیلین و استینج، ۱۹۹۳: ۱۹۱، دیازن با خر و وندزیلین ۲۴۷: ۲۴۷، ۱۹۹۷: ۲۴۷).

در این مقاله از جدول مربع یا متقارن آماری داده ستانده سال ۱۳۸۰ اقتصاد ایران به قیمت جاری و دارای ۹۹ رشتۀ فعالیت اقتصادی (۹۹×۹۹) بخش در بخش بر مبنای فرض تکنولوژی بخش (فعالیت) که بر اساس جداول اصلی جدول داده ستانده سال ۱۳۸۰ مرکز آمار ایران (۱۳۸۶) یعنی جدول مصرف یا ماتریس جذب^{۳۳} ۹۹×۱۴۷ (۱۴۷ کالا در ۹۹ رشتۀ فعالیت) و جدول عرضه یا ماتریس ساخت^{۳۴} ۹۹×۹۹ (۹۹ رشتۀ فعالیت در ۱۴۷ کالا) توسط بانوئی و همکاران (۱۳۸۶) در قالب یک طرح تحقیقاتی در مرکز تحقیقات اقتصاد ایران دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی محاسبه شده است.

۹۹ بخشی سال ۱۳۸۰ اقتصاد ایران را نشان می‌دهد. در رویکرد سنتی که اهمیت اندازه نسبی هر بخش بر حسب مبادلات واسطه‌ای بین بخشی و ماتریس ضرایب آن است و اندازه تقاضای نهایی و اندازه ارزش افزوده هر بخش به علت تحمیل وزن یکسان واحد عملًا خارج از حیطه سنجش اهمیت اندازه بخش‌ها قرار می‌گیرد، بخشی به عنوان بخش کلیدی شناخته می‌شود که هر دو پیوندهای پیشین و پیشین نرمال شده^{۹۳} آن بیشتر از واحد (عملکرد متوسط اقتصاد) باشد. اگر معیار سنتی را مبنای سنجش بخش کلیدی در جدول داده‌ستانده ۹۹ بخشی قرار دهیم، مشاهده می‌گردد که ۲۰ بخش از ۹۹ بخش جدول ۲ در گروه بخش‌های کلیدی قرار می‌گیرند. چنانچه این نتایج را بر مبنای بخش‌های سه‌گانه کل اقتصاد و زیربخش‌های آنها بررسی نماییم به مشاهدات کلی زیر خواهیم رسید^{۹۴}:

یک: نتایج به طور کلی صنعت محوری اقتصاد ایران را آشکار می‌کند. در میان زیربخش‌های بخش اول تنها سه بخش کلیدی و در بخش خدمات تنها یک بخش بر اساس این معیار در زمرة بخش کلیدی می‌گیرند. یک علت وجود مبادلات واسطه‌ای بین بخشی ضعیف زیربخش‌های بخش خدمات و سهم نسبی بالای آنها در تقاضای نهایی و ارزش افزوده می‌باشد.

دو: در میان زیربخش‌های بخش اول مشاهده می‌گردد که تنها ۳ بخش از ۱۴ بخش در گروه بخش‌های کلیدی قرار می‌گیرند که آنها نیز از گروه کشاورزی هستند (خدمات کشاورزی و دامپروری، دامداری و مرغداری).

سه: زیربخش‌های بخش دوم (صنعت، ساختمان و تأمین آب، برق و گاز) ۸۰ درصد از بخش‌های کلیدی (۱۶ بخش از ۲۰ بخش) را به خود اختصاص می‌دهند که گروه صنایع وابسته به کشاورزی دو بخش (ساخت انواع روغن‌ها و چربی‌ها و ساخت چوب و محصولات چوبی و ساخت کالا از نی و خیزران)، گروه صنایع انرژی و اساسی که اساساً ماهیت سرمایه‌بری دارد ۱۲ بخش (ساخت کاغذ و محصولات کاغذی، انتشار، چاپ و تکثیر رسانه‌های ضبط شده، ساخت فرآوردهای نفتی تصفیه شده و ذغال کک و عمل آوری سوخت‌های هسته‌ای، ساخت محصولات لاستیکی و پلاستیکی، ساخت شیشه و محصولات شیشه‌ای، ساخت محصولات کانی غیرفلزی طبقه‌بندی نشده در جای دیگر)، ساخت محصولات اساسی آهن و فولاد، ساخت محصولات اساسی مس، ساخت محصولات فلزی فابریکی به جز ماشین‌آلات و تجهیزات و ساخت مصنوعات فلزات، ساخت محصولات فلزی فابریکی به جز ماشین‌آلات و تجهیزات و ساخت مصنوعات طبقه‌بندی نشده در جای دیگر و بازیافت) و در گروه زیربنایی ۲ بخش (تولید، انتقال و توزیع برق و جمع آوری، تصفیه و توزیع آب) در زمرة بخش‌های کلیدی واقع می‌شوند.

رتبه (۱۴)	درصد (۱۲)	نوعال (۱۳)	Tlsl4 FL عملیاره ریال (۱۱)	رویکرد نوین			رویکرد سنتی			مشاهده				
				رتبه (۱۵)	درصد (۹)	نوعال (A)	Tlsl4 BL عملیاره ریال (۷)	رتبه (۸)	نوعال (E)					
۷۶	-۰۱	-۰۹۲۲	۵۸۷۵	۷۸	-۰۷۵	-۰۳۸۹	۸۷۱۰	۹۴	-۰۹۲۳	۱-۰۱۴	۹۴	-۰۹۷	۱-۰۷۶	۷۶
۷۷	-۰۱	-۰۲۲۹	۷۱۵۸	۵۱	-۰۷۷	-۰۳۳۱	۷۱۲۷	۸۹	-۰۹۲۵	۱-۰۱۷	۵۶	-۰۹۲۹	۱-۰۷۹	۷۷
۷۸	-۰۱	-۰۰۳	۷۸۷۸	۴۶	-۰۷۹	-۰۰۴۴	۷۱۰	۹۹	-۰۹۱۵	۱	۷۵	-۰۸۶	۱-۰۸۳	۷۸
۷۹	-۰۱	-۰۰۸۷	۵۹۸	۸۰	-۰۷۸	-۰۱۰۱	۹۰۵	۹۷	-۰۹۱۵	۱-۰۱۱	۹۸	-۰۹۶۷	۱-۰۱۱	۷۹
۸۰	-۰۱	-۰۰۱۳	۱۲۱	۹۶	-۰۷۹	-۰۰۴۷	۱۶۹	۸۰	-۰۹۲۷	۱-۰۱۱	۷۸	-۰۹۲۲	۱-۰۷۷	۸۰
۸۱	-۰۱	-۰۰۸	۹۸۱	۷۳	-۰۷۵	-۰۱۰۸	۱۶۹۱	۹۶	-۰۹۱۸	۱-۰۰۶	۹۶	-۰۹۶۱	۱-۰۱۳	۸۱
۸۲	-۰۱	-۰۰۳۶	۷۴۴	۹۰	-۰۷۸	-۰۰۵۶	۵۷۵	۸۷	-۰۹۲۶	۱-۰۱۸	۹۶	-۰۹۶۸	۱-۰۷۵	۸۲
۸۳	-۰۱	-۰۰۰۴	۳۲۴۱	۶۳	-۰۷۸	-۰۰۲۴	۷۱۱۸	۸۳	-۰۹۲۱	۱-۰۱۷	۸۳	-۰۹۱	۱-۰۷۱	۸۳
۸۴	-۰۱	-۰۰۷	۶۶۷	۸۹	-۰۷۹	-۰۰۹۱	۸۰۷	۸۱	-۰۹۲۰	۱-۰۰۵	۸۹	-۰۹۱۶	۱-۰۱۱	۸۴
۸۵	-۰۱	-۰۰۰۶	۶۶۶	۸۸	-۰۷۸	-۰۰۷۵	۷-۰۵	۹۳	-۰۹۲۶	۱-۰۰۷	۹۳	-۰۹۲۶	۱-۰۱۵	۸۵
۸۶	-۰۱	-۰۰۱۴	۱۱۷	۹۹	-۰۷۸	-۰۰۱۷	۹۷۷	۷۰	-۰۹۲۶	۱-۰۱۴	۹۱	-۰۹۱۰	۱-۰۷۸	۸۶
۸۷	-۰۱	-۰۰۰۵	۳۲۷۸	۹۸	-۰۷۵	-۰۰۷۶	۳۶۸	۹۵	-۰۹۲۱	۱-۰۱۱	۹۵	-۰۹۷۷	۱-۰۸۰	۸۷
۸۸	-۰۱	-۰۰۱۶	۱۷۹	۹۰	-۰۷۷	-۰۰۷۰	۱۹۱۷	۸۸	-۰۹۲۶	۱-۰۱۸	۹۰	-۰۹۰۸	۱-۰۹۷	۸۸
۸۹	-۰۱	-۰۰۱۴	۱۱۷	۹۷	-۰۷۸	-۰۰۱۰	۱۶۹۱	۸۶	-۰۹۲۶	۱-۰۱۹	۹۸	-۰۹۱۳	۱-۰۷۷	۸۹
۹۰	-۰۱	-۰۰۱۲	۱۲۸۴	۷۱	-۰۷۰	-۰۱۰۸	۱۷۰۳	۸۰	-۰۹۰۵	۱-۰۰۸	۹۳	-۰۹۱۱	۱-۰۷۴	۹۰
۹۱	-۰۱	-۰۰۰۷	۳۲۷۶	۹۱	-۰۷۹	-۰۰۰۷	۷۹۱	۹۰	-۰۹۰۵	۱-۰۰۱۶	۹۱	-۰۹۱۹	۱-۰۷۰	۹۱
۹۲	-۰۱	-۰۰۰۹	۳۲۷۸	۹۶	-۰۷۹	-۰۰۰۷	۷۹۷	۷۰	-۰۹۰۷	۱-۰۰۰۷	۹۱	-۰۹۰۸	۱-۰۱۸۸	۹۲
۹۳	-۰۱	-۰۰۰۵	۵۷۰	۸۶	-۰۷۷	-۰۰۰۷	۷۷۷	۸۴	-۰۹۰۵	۱-۰۰۱۹	۹۸	-۰۹۰۶	۱-۰۷۷	۹۳
۹۴	-۰۱	-۰۰۰۴	۳۲۷۳	۷۰	-۰۷۰	-۰۰۲۲	۷۰۰۵	۹۶	-۰۹۰۹	۱-۰۰۰۷	۹۸	-۰۹۰۵	۱-۰۷۹۳	۹۴
۹۵	-۰۱	-۰۰۱۴	۱۰۷۱	۷۰	-۰۷۰	-۰۰۲۲	۷۰۰۵	۹۶	-۰۹۰۹	۱-۰۰۰۷	۹۸	-۰۹۰۵	۱-۰۷۹۳	۹۵
۹۶	-۰۱	-۰۰۰۴	۱۰۷۱	۷۶	-۰۷۰	-۰۰۰۱	۱۱۷۰	۹۶	-۰۹۰۹	۱-۰۰۱۵	۷۰	-۰۹۰۳	۱-۰۱۱۲	۹۶
۹۷	-۰۱	-۰۰۰۴	۲۲	۹۹	-۰۷۰	-۰۰۰۳	۷۱	۹۹	-۰۹۰۱	۱-۰۰۰۵	۷۹	-۰۹۰۳	۱-۰۰۰۴	۹۷
۹۸	-۰۱	-۰۰۰۹	۱۷۰	۹۷	-۰۷۰	-۰۰۰۷	۷۷۷	۸۴	-۰۹۰۷	۱-۰۰۱۱	۸۶	-۰۹۰۷	۱-۰۱۱۷	۹۸
۹۹	-۰۱	-۰۰۱۶	۱۶۷۶	۸۳	-۰۷۰	-۰۰۰۹	۹۹۰	۸۰	-۰۹۰۷	۱-۰۰۰۷	۹۷	-۰۹۰۷	۱-۰۱۱۸	۹۹
۱۰۰	-۰۱	-۰۰۰۱	۲۲۷۵	۹۰	-۰۷۰	-۰۰۰۱	۷۷۷۴	۸۷	-۰۹۰۷	۱-۰۰۰۷	۷۹	-۰۹۰۷	۱-۰۱۱۸	۹۹

منبع نتایج برمبنای روش شناسی رویکرد سنتی و نوین پیوندها (آزاد ۱۳۸۶: فصل ۳) و غیره و براساس جدول ۹۹ بخشی استخراج شده‌اند.

چهار: در بخش سوم، تنها بخش حمل و نقل آبی از زیربخش خدمات توزیعی در زمرة بخش‌های کلیدی قرار گرفته است.

پنج: بخش‌های پیشرو یعنی بخش استخراج ذغال سنگ و لینیت که طرف عرضه رتبه نخست پیوند پیشین و بخش ساخت سایر محصولات غذائی و انواع آشامیدنی‌ها که در طرف تقاضا رتبه نخست پیوند پسین را دارند نیز در زمرة بخش‌های کلیدی قرار نمی‌گیرند. در رویکرد نوین که اهمیت اندازه نسبی هر بخش علاوه بر مبادلات واسطه‌ای بین بخشی و ماتریس ضرایب آن، به اندازه واقعی تقاضای نهایی و اندازه واقعی ارزش افزوده هر بخش نیز وابسته است، ۲۰ بخش از ۹۹ بخش (ستون‌های ۸ و ۱۲ جدول ۲) دارای پیوند کل یا پسین

(TLd) همراه به پیوند کل یا پیشین (TLS) بیشتر نسبت به متوسط کل اقتصاد می‌باشد و بنابراین جزء بخش‌های کلیدی محسوب می‌شوند. مشاهدات کلی نتایج برمنای بخش‌های سه‌گانه کل اقتصاد و زیربخش‌های آنها عبارت‌انداز:

یک: ارقام ستون‌های ۸ و ۱۲ اثرات واقعی^{۱۴} (پیوندهای کل) است. این ارقام مقدار کاهش تولید کل اقتصاد ناشی از حذف همزمان خرید آن بخش از سایر اقتصاد و فروش آن بخش به سایر اقتصاد (با حفظ مبادلات درون بخشی آن) را برمنای LDM و GSM آشکار می‌کنند. تحت این شرایط ملاحظه می‌گردد که بیشترین کاهش تولید در کل اقتصاد مربوط به حذف بخش ساخت سایر محصولات غذائی و انواع آشامیدنی‌ها (بخش ۱۶) به ارزش ۱۰۰۲۱۵ میلیارد ریال برمنای الگوهای طرف تقاضای داده‌ستانده لئونتیف (LDM) و بخش عمده فروشی و خرد فروشی (بخش ۵۱) به ارزش ۸۴۹۹۹ میلیارد ریال برمنای الگوهای طرف عرضه داده‌ستانده گش (GSM) است. همچنین این بخش‌ها به ترتیب رتبه دوم پیوند پیشین و پسین را دارند، بنابراین، بخش‌های پیشرو و کلیدی اقتصاد از نظر رویکرد نوین هستند. کمترین کاهش تولید در کل اقتصاد مربوط به حذف بخش بخش بخش ۹۶ یا کارگزاران خبری به ارزش ۳۱ میلیارد ریال برمنای الگوی LDM و ۲۲ میلیارد ریال برمنای الگوی GSM است. سایر ارقام ستون‌های ۸ و ۱۲ جدول ۲ را می‌توان به همین منوال تحلیل نمود.

دو: در میان زیربخش‌های بخش اول مشاهده می‌گردد که ۴ بخش از ۱۴ بخش در زمرة بخش‌های کلیدی قرار می‌گیرند که ۳ تا از آنها در بخش کشاورزی هستند (زراعت، دامداری و مرغداری) و استخراج نفت خام و گاز طبیعی نیز از بخش معدن در زمرة بخش‌های کلیدی است.

سه: در میان زیربخش‌های بخش دوم، گروه صنایع وابسته به کشاورزی دو بخش (ساخت سایر محصولات غذائی و انواع آشامیدنی‌ها و ساخت منسوجات)، گروه صنایع انرژی و اساسی ۷ بخش (ساخت فرآورده‌های نفتی تصفیه شده و ذغال کک و عمل آوری سوخت‌های هسته‌ای، ساخت مواد و محصولات شیمیایی، ساخت محصولات لاستیکی و پلاستیکی، ساخت محصولات کانی غیرفلزی طبقه‌بندی نشده در جای دیگر، ساخت محصولات اساسی آهن و فولاد، ساخت محصولات اساسی مس، ساخت محصولات فلزی فابریکی به جز ماشین‌آلات و تجهیزات و ساخت وسائل نقلیه موتوری، تریلر و نیم تریلر) و در گروه زیربنایی سه بخش (تولید، انتقال و توزیع برق، ساختمان‌های مسکونی و سایر ساختمان‌ها) در زمرة بخش‌های کلیدی واقع می‌شوند.

چهار: چهار زیربخش در بخش سوم کلیدی است، دو بخش خدمات توزیعی (بخش عمده فروشی و خرد فروشی و حمل و نقل جاده‌ای بار)، بخش بانک از خدمات تولیدی و بخش

۵- نتیجه‌گیری

نتایج تحلیل ایستای مقایسه‌ای حساب‌های ملی مرکز آمار ایران در دوره زمانی ۱۳۸۵-۱۳۴۰ که شش دوره تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی مشخص شده را در بر می‌گیرد، نشان می‌دهد که در دوره اول (۱۳۵۱-۱۳۴۰) تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، اقتصاد ایران در فاز اول توسعه است که سهم بخش اول بالاتر از بخش‌های دوم و خدمات است. دوره دوم (۱۳۵۶-۱۳۵۲) یا دوره افزایش درآمدهای نفتی تغییرات ساختاری اقتصاد ایران را آشکار می‌کند، بدین معنی که سهم بخش اول کاهش و سهم بخش‌های دوم و خدمات افزایش یافته است به طوری که افزایش نسبی سهم بخش خدمات بیشتر از افزایش نسبی سهم بخش صنعت می‌باشد. در دوره‌های سوم و چهارم ما شاهد تحولات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی هستیم، روند تغییرات ساختاری بخش‌های سه‌گانه اقتصاد ایران شبیه به دوره دوم می‌باشد. اگر ملاک ۵۰ درصد متوسط سهم ارزش افزوده به عنوان یک معیار ورود اقتصاد به اقتصاد خدمات محور در نظر بگیریم، اقتصاد ایران در دوره پنجم به صورت صوری وارد یک فاز جدید شده که امروزه به اقتصاد خدمات معروف است و روند تغییرات ساختاری در ایران شبیه دیگر کشورهای در حال توسعه است.^{۲۴}

اما تغییرات ساختاری در زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات تصویر متفاوتی را در دوره‌های مورد بررسی نشان می‌دهد، بدین معنی که بخش خدمات توزیعی در تمامی دوره‌ها به جز دوره دوم (۱۳۵۶-۱۳۵۲) و دوره سوم (۱۳۶۷-۱۳۵۷) که نقش خدمات اجتماعی بیشتر است، نقش مسلط را در میان زیربخش‌های بخش خدمات در تولید کل اقتصاد ایران دارد. خدمات تولیدی در تمامی این شش دوره روند صعودی دارد به طوری که در دوره پنجم (۱۳۷۶-۱۳۸۳) متوسط سهم آن از متوسط سهم خدمات اجتماعی نیز بالاتر بوده که یکی از دلایل آن می‌تواند گسترش فضای کسب و کار در این دوره در اقتصاد ایران باشد و این روند در دوره ششم (۱۳۸۵-۱۳۸۴) نیز ادامه داشته است. خدمات اجتماعی در دوره اول و دوم تحولات روند صعودی دارد و در دوره دوم و سوم به طور متوسط بالاترین سهم را در میان زیربخش‌های اقتصادی دارد، ولی در دوره چهارم و پنجم تحولات روند نزولی را نشان می‌دهد.

نتایج نشان از ثبات نسبی سهم خدمات شخصی در این پنج دوره است. نتایج تحلیل

ایستای پیوندهای پسین و پیشین (مستقیم و غیرمستقیم) در قالب رویکرد سنتی نشان می‌دهد که ۲۰ بخش ۹۹ بخش جدول داده‌ستاندۀ سال ۱۳۸۰ اقتصاد ایران در زمرة بخش‌های کلیدی قرار می‌گیرند که ۶۵ درصد (۱۲ بخش از ۲۰ بخش کلیدی) بخش‌های گروه صنایع انرژی و اساسی تشکیل می‌دهد که بیانگر صنعت محوری اقتصاد ایران با محوریت صنایع سنگین است و تنها یک بخش از زیربخش‌های بخش خدمات بر اساس این معیار در زمرة بخش کلیدی می‌گیرند. بنابراین، بکارگیری رویکرد سنتی در اندازه‌گیری اهمیت بخش‌های دارای نارسایی است. یکی از این نارسایی‌ها این است که اهمیت اندازه نسبی هر بخش در چاچوب این رویکرد فقط بر حسب مبادلات واسطه‌ای بین بخشی و ماتریس ضرایب آن است و اندازه تقاضای نهایی و اندازه ارزش افزوده هر بخش به علت تحمیل وزن یکسان واحد عملأ خارج از حیطه سنجش اهمیت اندازه بخش‌ها در قالب رویکرد سنتی قرار می‌گیرد.

نتایج تحلیل ایستای پیوندهای کل (پسین) و کل (پیشین) در قالب رویکرد نوین نشان می‌دهد که ۲۰ بخش ۹۹ بخش جدول داده‌ستاندۀ سال ۱۳۸۰ اقتصاد ایران در زمرة بخش‌های کلیدی می‌باشند. خدمات توزیعی (عمده فروشی و خرده فروشی و حمل و نقل جاده‌ای بار)، گروه صنایع وابسته به کشاورزی (ساخت سایر محصولات غذائی و انواع آشامیدنی‌ها و ساخت منسوجات)، گروه کشاورزی (زراعت، دامداری و مرغداری)، گرور زیربنایی (ساختمان‌های مسکونی و سایر ساختمان‌ها) بترتیب در جایگاه‌های نخست قرار می‌گیرند.

بخش‌های گروه صنایع انرژی و اساسی از حیث اهمیت اندازه نسبی در رتبه بعدی قرار دارند و بخش‌های بانک (خدمات تولیدی)، تعمیر وسائل نقلیه موتوری و موتورسیکلت و کالاهای شخصی و خانگی (خدمات شخصی) و استخراج نفت خام و گاز طبیعی (معدن) نیز در زمرة بخش‌های کلیدی قرار می‌گیرند. بنابراین برخلاف نتایج رویکرد سنتی که بخش‌های گروه صنایع انرژی و اساسی بالاترین رتبه را به عنوان بخش کلیدی به خود اختصاص داده‌اند، نتایج برمبنای رویکرد نوین و معیارهای آن تصویر متفاوتی از ساختار اقتصاد ایران را به دست می‌دهند که آثار و تبعات مستقیم و غیرمستقیم سیاست‌های توسعه و گسترش این بخش‌ها موجب افزایش تولید سایر بخش‌های در کل اقتصاد خواهد شد و چون اندازه اهمیت نسبی بخش‌ها در قالب رویکرد نوین بر مبنای تکنولوژی واسط و تقاضای نهایی و ارزش افزوده بخش‌ها مورد سنجش قرار می‌گیرد، آثار و تبعات مستقیم و غیرمستقیم زیربخش‌های چهارگانه بخش خدمات مخصوصاً خدمات توزیعی بهتر نشان داده می‌شود که نشان از خدمات محوری اقتصاد ایران است.

پی نوشت ها:

- ۱- Primary Sector
- ۲-Secondary Sector
- ۳- در کلیه مطالب این مقاله بخش سوم (Tertiary Sector) برابر با بخش خدمات (Services Sector) می باشد.
- ۴-Stage-Theory of Development
- ۵-Katouzian, ۱۹۷۰
- ۶-Gershuny & Miles, ۱۹۸۳
- ۷-Park & Chan, ۱۹۸۹
- ۸-Miles & Boden, ۲۰۰۰
- ۹-productive Services
- ۱۰-Distributive Services
- ۱۱-Social Services
- ۱۲-Personal Services
- ۱۳- براساس توزیع اشتغال ۱۰ ساله و بیشتر سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال های ۱۳۶۵ و ۱۳۸۵ سهم اشتغال بخش خدمات بالاتر از دیگر بخش های عمدۀ اقتصادی است به طوری که در سرشماری عمومی سال ۱۳۸۵ بیش ۵۰ درصد از شاغلان کشور در بخش سوم (فعالیت های غیرملموس) شاغل هستند که خود مؤلفه ای از ورود به اقتصاد خدمات است (آزاد، ۱۰۲: ۱۳۸۶).
- ۱۴-John Maynard Keynes
- ۱۵-Colin Clark
- ۱۶- نخستین بار در اواخر قرن نوزدهم میلادی فردیک لیست اقتصاد دان مکتب تاریخی آلمان در آثارش از لفظ نظریه سطح توسعه استفاده کرد ولی کلارک و فیشر بودند که مفهوم آن را مشخص نمودند (کاتوزیان ۱۹۷۰: ۳۶۰). نخستین بار فیشر (۱۹۳۳) و کلارک (۱۹۴۰) بودند که کل فعالیت های اقتصادی به سه بخش عمدۀ اول، دوم و سوم تقسیم کردند. فعالیت های اول معمولاً شامل فعالیت های که کالاهای مادی را به صورت مواد خام از محیط (طبیعت) بدست می آوریم شامل فعالیت های کشاورزی و اسخراج معدن است، بخش دوم معمولاً شامل فعالیت های که مواد خام را به کالاهای فیزیکی و مصنوعات تبدیل کنیم و شامل فعالیت های صنعت و ساختمان، زیر بنایی و تأمین آب و برق می شود، بخش خدمات یا سوم و فعالیت های مرتبط به آن به صورت پسماند در نظر گرفته شد. یعنی اینکه، آن دسته از فعالیت هایی که خصوصیات فعالیت های بخش اول و دوم را نداشته باشند، به عنوان خدمات در بخش خدمات در نظر گرفته می شوند (میلز و بودن، ۳: ۲۰۰۰).
- ۱۷-Simon Kuznets
- ۱۸-The New Services
- ۱۹-Complementary Services
- ۲۰-The Old Services
- ۲۱- خدمات جدید شامل: آموزش، فعالیت های مدرن داروئی و درمانی (بهداشت و سلامتی)، فعالیت های سرگرمی و فرهنگی و پذیرائی مانند: سینما، رستوران، هتل و مرکز تفریحی و سرگرمی و دیگر خدمات [خدمات حرفه ای]؛ خدمات مکمل شامل: امور بانکی و مالی، حمل و نقل و عمدۀ فروشی و خرده فروشی و خدمات قدیم شامل: خدمات شخصی یا خانگی است (کاتوزیان ۱۹۷۰: ۹-۳۶۵).
- ۲۲-Marketed Services
- ۲۳-Nonmarketed Services

۲۴-Deindustrialization

۲۵- برای اطلاعات بیشتر در مورد صنعت زدایی به (سینگ، ۱۹۸۹: ۱۰۳) و (نیک، ۱۹۷۷: ۱۱۳)، (کاتسچر و پرسونیک، ۱۹۸۶: ۴-۷)، (پارک و چان، ۱۹۸۹: ۱۹۹)، (انصاری، ۱۹۹۵: ۳۳۸) و (میلز و بودن، ۲۰۰۰: ۵-۴) مراجعه کنید.

۲۶-Knowledge-based Economy

۲۷- اولین برنامه توسعه (عمرانی) ایران مربوط به ۱۳۲۷ شمسی می باشد، ولی چون در دو برنامه هفت ساله نخست ایران آمار رسمی حساب های ملی وجود ندارد، تحولات را از ۱۳۴۰ بررسی می کنیم.

۲۸- مصرف انبوه از ویژگی های کشورهای پیشرفته صنعتی است، ولی در دوره دوم اقتصاد ایران به دلیل واردات بالای کالاهای مصرفی و لوازم و بالا رفتن غیرعادی مصرف که ناشی از انفجار عایدات نفتی بود را دوره "مصرف انبوه" گویند و در واقع خصوصیات متفاوتی با جوامع پیشرفته دارد. ترکیب مصرف انبوه، رشد غیرعادی بخش خدمات به ویژه واسطه گری ها، انتکاء به درآمد نفت، نهادهای ضد تولیدی، لوازم بودن دانایی، وابستگی فراینده همراه با وابستگی به مسیر طی شده و فقر و عقب ماندگی فراینده همراه با دوگانگی ها از جمله مسائل مهم این دوره است.

۲۹- همانند تجربه فازهای توسعه کشورهای در حال توسعه، ایران نیز بدون گذر از فاز دوم توسعه، به شکل صوری وارد فاز سوم توسعه شده است. کشورهای توسعه یافته تجربه فازهای دوم و سوم توسعه بر پایه گسترش بنیه تولیدی می باشد و در واقع تجربه فازهای دوم و سوم توسعه را به طور کامل داشته اند اما کشورهای در حال توسعه ای مثل ایران به خاطر تکیه به اقتصاد تک محصولی، عوامل بروزنا و ویژگیهای فرهنگی و اجتماعی خاص خود به صورت ظاهری تجربه فاز سوم توسعه را داشته اند.

۳۰-LDM : Leontief Demand side Input Output Model

۳۱-GSM : Ghosh Supply side Input Output Model

۳۲- برای آگاهی از شرح کامل محاسبه پیوندهای پسین و پیشین در قالب رویکردهای سنتی و نوین می توانید به (بانوئی و دیگران، ۱۳۸۶: ۸-۱۶)، (آزاد، فصل سوم: ۱۳۸۶)، (آندرسو و یو، ۲۰۰۴: ۳-۱۷)، (میلر و لر، ۲۰۰۱: ۱۷-۴۱) مراجعه کنید.

۳۳-Use table - Absorption matrix

۳۴-Supply table - Make matrix

۳۵-BL: Backward Linkage

۳۶-FL: Forward Linkage

۳۷- عنوان بخش ها: (۱) زراعت (۲) باudاری (۳) خدمات کشاورزی و دامپروری (۴) دامداری (۵) مرغداری (۶) زنبور داری و پرورش کرم ابریشم و شکار (۷) جنگلداری (۸) ماهیگیری (۹) استخراج ذغال سنگ و لینیت (۱۰) استخراج نفت خام و گاز طبیعی (۱۱) استخراج سنگ آهن (۱۲) استخراج سنگ مس (۱۳) استخراج مواد و سنگ های ساختمانی (۱۴) استخراج سایر کانی های فلزی و غیر فلزی (۱۵) ساخت انواع روغن ها و چربی ها (۱۶) ساخت سایر محصولات غذائی و انواع آشامیدنی ها (۱۷) ساخت محصولات از توتون و تنباکو (۱۸) ساخت منسوجات (۱۹) ساخت پوشک، عمل آوری و رنگ کردن پوست خزدار (۲۰) دباغی و پرداخت چرم، ساخت چمدان، کیف دستی، زین و یراق و ساخت انواع پاپوش (۲۱) ساخت چوب و محصولات چوبی، و ساخت کالا از نی و خیزدان (۲۲) ساخت کاغذ و محصولات کاغذی (۲۳) انتشار، چاپ و تکثیر رسانه های ضبط شده (۲۴) ساخت فرآورده های نفتی تصفیه شده و ذغال کک و عمل آوری سوخت های هسته ای (۲۵) ساخت مواد و محصولات شیمیائی (۲۶) ساخت محصولات لاستیکی و پلاستیکی (۲۷) ساخت شیشه و محصولات شیشه ای (۲۸) ساخت محصولات کانی غیر فلزی طبقه بندی نشده در جای دیگر (۲۹) ساخت محصولات اساسی آهن و فولاد (۳۰) ساخت محصولات اساسی مس (۳۱) ساخت محصولات اساسی آلمینیوم (۳۲) ساخت سایر فلاترات اساسی و ریخته گری فلزات (۳۳) ساخت محصولات فلزی فابریکی به جز ماشین آلات و تجهیزات (۳۴) ساخت ماشین آلات با کاربرد عام (۳۵) ساخت ماشین آلات با کاربرد

خاص (۳۶) ساخت وسائل خانگی (۳۷) ساخت ماشین آلات دفتری، حسابداری و محاسباتی (۳۸) ساخت ماشین آلات و دستگاه‌های برقی طبقه بندی نشده در جای دیگر (۳۹) ساخت رادیو، تلویزیون و دستگاه‌ها و وسایل ارتباطی (۴۰) ساخت ابزار پیشکشی (۴۱) ساخت ابزار اپتیکی و ابزار دقیق، ساعت‌های مچی و انواع دیگر ساعت (۴۲) ساخت وسائل نقلیه موتوری، تریلر و نیم تریلر (۴۳) ساخت سایر تجهیزات حمل و نقل (۴۴) ساخت مبلمان (۴۵) ساخت مصنوعات طبقه بندی نشده در جای دیگر و بازیافت (۴۶) تولید، انتقال و توزیع برق (۴۷) پالایش و توزیع گاز طبیعی (۴۸) جمع آوری، تصفیه و توزیع آب (۴۹) ساخت همان‌های مسکونی (۵۰) سایر ساختمان‌ها (۵۱) عمدۀ فروشی و خرده فروشی (۵۲) تعمیر و سائل نقلیه موتوری و موتورسیکلت و کالا‌های شخصی و خانگی (۵۳) اقامت‌گاه‌های عمومی (۵۴) محل‌های صرف غذا و نوشیدنی (۵۵) حمل و نقل با راه آهن (۵۶) حمل و نقل جاده‌ای مسافر (۵۷) حمل و نقل جاده‌ای بار (۵۸) حمل و نقل از طریق خطوط لوله (۵۹) حمل و نقل آبی (۶۰) حمل و نقل هوانی (۶۱) خدمات پشتیبانی و کمکی حمل و نقل (۶۲) پست و مخابرات (۶۳) بانک (۶۴) سایر واسطه‌گری‌های مالی (۶۵) بیمه (۶۶) خدمات واحدیهای مسکونی شخصی (۶۷) خدمات واحدیهای مسکونی اجاره‌ای (۶۸) خدمات واحدیهای غیر مسکونی (۶۹) خدمات دلالان املاک و مستغلات (۷۰) کرايه ماشین آلات و تجهیزات بدون اپراتور و کرايه کالا‌های شخصی و خانگی (۷۱) کامپیوتر و فعالیت‌های مربوط به آن (۷۲) تحقیق و توسعه (۷۳) سایر فعالیت‌های کسب و کار (۷۴) اداره امور عمومی (۷۵) خدمات شهری (۷۶) امور دفاعی (۷۷) امور انتظامی (۷۸) تأمین اجتماعی اجرایی (۷۹) آموزش ابتدائی دولتی (۸۰) آموزش ابتدائی خصوصی (۸۱) آموزش متوسطه عمومی و فنی و حرفه ای دولتی (۸۲) آموزش متوسطه عمومی و فنی و حرفه ای خصوصی (۸۳) آموزش عالی دولتی (۸۴) آموزش عالی خصوصی (۸۵) آموزش بزرگسالان و سایر دولتی (۸۶) آموزش بزرگسالان و سایر خصوصی (۸۷) فعالیت‌های بیمارستانی دولتی (۸۸) سایر فعالیت‌های بهداشتی و درمانی دولتی (۸۹) فعالیت‌های بیمارستانی خصوصی (۹۰) فعالیت‌های پژوهشی و دندانپزشکی خصوصی (۹۱) سایر فعالیت‌های بهداشتی و درمانی خصوصی (۹۲) دامپزشکی (۹۳) مددکاری اجتماعی (۹۴) خدمات مذهبی سیاسی (۹۵) سینما، رادیو، تلویزیون و سایر فعالیت‌های هنری (۹۶) کارگرaran خبری (۹۷) کتابخانه، موزه و سایر فعالیت‌های فرهنگی (۹۸) فعالیت‌های ورزشی و تفریحی (۹۹) سایر خدمات.

۳-۸ درصد اثر نسبی (Percent Relative Effect) در واقع نسبت اثرات واقعی (پیوندهای کل) به مجموع ستانده کل رشته فعالیت‌های اقتصادی جداول داده ستانده را مورد سنجش قرار می‌دهد که معمولاً به صورت درصد بیان می‌شود.

۳-۹ بر مبنای روش معروف راسموسن نرمال شده‌اند.

۴-۰ در جدول داده ستانده (۹۹) بخش اول (بخش‌های ۱ تا ۱۴ جدول) شامل زیربخش کشاورزی (۱۱) و زیربخش معدن (۱۴ تا ۹) بخش دوم شامل بخش‌های ۱۱ تا ۱۴ جدول که زیربخش صنعت (۱۵ تا ۱۸) شامل دو گروه صنایع وابسته به کشاورزی (۲۱ تا ۱۵) و صنایع انرژی و اساسی (۲۱ تا ۲۵) گروه زیربنایی (۴۶ تا ۵۰) شامل زیربخش تأمین آب، برق و گاز (۴۶ تا ۵۰) و ساختمان (۵۱ تا ۵۲) و بخش سوم شامل بخش‌های ۴۸ تا ۵۱ جدول به زیربخش‌های خدمات تولیدی (۶۳ تا ۷۲)، خدمات توزیعی (۵۱ تا ۵۲) و بخش سوم شامل خدمات شخصی (۵۲ تا ۵۴) و خدمات اجتماعی (۷۴ تا ۹۴) تفکیک شده است.

۴۱-Absolute Effect

۴-۲ برای ملاحظه روند دیگر کشورهای در حال توسعه می‌توانید به (انصاری، ۱۹۹۵: ۷-۲۳۴)، (کوما و ماتار، ۱۹۹۶: ۴۸-۴۲)، (بهومیک، ۲۰۰۰: ۲۰۰۰)، (هانسدا، ۲۰۰۰: ۵-۸۴) و (سازمان مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۳: ۹۵) مراجعه کنید.

فهرست منابع

- آزاد، سید ایمان، بررسی کمی جایگاه بخش خدمات و زیربخش های آن در اقتصاد ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، به راهنمایی علی اصغر بانویی، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ۱۳۸۶.
- بانوئی، علی اصغر، جلوباری مقانی، محمد و محققی، مجتبی، اهمیت زنجیره های تولید در شناسایی بخش های کلیدی بر مبنای رویکردهای سنتی و نوین طرفهای تقاضا و عرضه اقتصاد، فصلنامه پژوهش های اقتصادی دانشگاه تربیت مدرس، سال هفتم، شماره ۱، ۱۳۸۶.
- بانوئی، علی اصغر(مجری طرح)، محاسبه جدول داده‌ستانده استان گلستان و کابردهای اقتصادی و اجتماعی آن در سیاستگذاری های استان، گزارش طرح پژوهشی مرکز تحقیقات اقتصاد ایران، دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی، فصل دوم، ۱۳۸۶.
- بانوئی، علی اصغر، مؤمنی، فرشاد و آزاد، سید ایمان، تحلیل های ساختاری صنعت و خدمات با تأکید بر خدمات تولیدی و اقتصاد جدید تجربه ایران و بعضی از کشورهای منتخب، فصلنامه پژوهش های اقتصادی دانشگاه تربیت مدرس(در حال بررسی)، ۱۳۸۷.
- بل، دانیل، آینده تکنولوژی، مترجم: علیقلیان، احمد، انتشارات وزارت امور خارجه(کتاب جمهور)، تهران، ۱۳۸۲.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، گزارش اقتصادی سال ۱۳۸۳ و نظارت بر عملکرد پنج ساله برنامه سوم توسعه، تهران، ایران، ۱۳۸۴.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، گزارش ربع قرن عملکرد نظام جمهوری اسلامی ایران (۱۳۵۶-۸۱)، تهران، ایران، ۱۳۸۳.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، مبانی نظری و مستندات برنامه چهارم توسعه، تهران، ایران، ۱۳۸۳.
- عظیمی، حسین، ایران امروز در آینه مباحث توسعه، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، چاپ سوم، ۱۳۸۳.
- کاتوزیان، محمد علی، اقتصاد سیاسی ایران: از مشروطه تا پایان سلسه پهلوی، ترجمه: نفیسی، محمد رضا و عزیزی، کامبیز، نشر مرکز، چاپ چهارم، ۱۳۷۴.
- کوزننس، سیمون(۱۳۷۲) رشد نوین اقتصادی، ترجمه: قره باغیان، مرتضی، مؤسسه خدمات فرهنگی رسا، ۱۳۷۲.
- مایر، جرالد.ام و سیرز، دادلی، پیشگامان توسعه، مترجمین: هدایتی، سید علی اصغر و یاسری، علی، انتشارات سمت، چاپ اول، ص: ۷۹-۱۶۵، ۱۳۶۸.
- مرکز آمار ایران، جدول داده‌ستانده اقتصاد ایران ۱۳۸۰-۶۹، تهران، ایران، ۱۳۸۶.
- مرکز آمار ایران، حساب های ملی ایران دوره ۱۳۴۰-۶۹ به قیمت جاری و ثابت، تهران، ایران، ۱۳۸۶.
- مرکز آمار ایران، حساب های ملی ایران دوره ۱۳۷۰-۸۵ به قیمت جاری و ثابت، تهران، ایران، ۱۳۸۷.

منابع انگلیسی:

- Andreosso-O'Callaghan. B. and Yue, Guoqiang. (2004), "Intersectoral Linkages and Key Sectors in China 1987-1997-An Application of Input-output Linkage Analysis", Asian Economic Journal, Vol.18, Issue.2, pp.165-206.
- Ansari ,M.A.(1995), "Explaining the Service Sector Growth", Journal of Asian Economics, Vol. 6, No. 2, 1995, pp. 233-246.
- Bhownik ,R.(2000), "Role of Services Sector in India Economy : An Input-output Approach", Artha Vijnana , Vol : XLII , No 2 , pp : 158-169 .
- Cell, G. (1984) "The Input-output measurement of Interindustry Linkages", Oxford Bulletin of Economics and Statistics, 46, 1, pp.73-84.

- Cenery,H.B. et.al.(1986)"Industrialization and Growth: A Comparative Study, Oxford University Press.
- Daniels.P.W. (2004), "Reflections on the 'Old Economy', 'New Economy' and Services", Grows & Chang, 35(2):115-138.
- Dietzenbacher, Erik and Jan A. van der Linden. (1997),"Sectoral and Spatial Linkages in the EC Production Structure," Journal of Regional Science, 37,pp.235-257.
- Dietzenbacher, Erik, Jan A. van der Linden, and Albert E. Steenge.(1993), "The Regional Extraction Method: EC Input-Output Comparisons," Economic Systems Research, 5,pp.185-206.
- Drejer, I. (2002), "Business Services as a Production Factor", Economics Systems Research, Vol.14, No.4, pp.389-405.
- Hansda, S.K. (2001)"Sustainability of Service-Led Growth: An Input-Output Analysis of the India Economy" Reserve Bank of India Occasional Papers, Vol: 22, Nos: 1, 2&3, Mansoon & Winter, pp.73-118.
- Katouzian, M.A. (1970) "The Development of the Service Sector: a New Approach " Oxford Economic Papers, vol 22 no.3, pp. 362-382.
- Kumar, M.S. & Mathur. A (1996) " From Tertiary Sector to Service : Some Conceptual Issues & The Indian Scenario" , The India Journal of Labour Economics , Vol 39 , No 1 , pp. 33-60.
- Kutscher, R.E. & Personick,V.A. (1986)" Deindustrialization and the shift to services" Monthly Labor Review, June , pp. 3-13 .
- Miles, Ian & Boden, Mark (2000) "Services & The Knowledge Based Economy" , Continuum , London , Chapter One .
- Miller, R.E. & Lahr, M. L. (2001) , "A Taxonomy Of Extractions" ,(eds)Regional Science Perspectives In Economic Analysis: A Festschrift In Memory of Benjamin H. Stevens, Michael L. Lahr, Ronald E. Miller, eds., Elsevier Science, pp. 407-441.
- Park, S.H. & Chen, K. (1989) " A Cross-Country Input-Output Analysis of Intersectoral Relationships between Manufacturing & Services & their Employment Implications " World Development ,Vol.17 , No 2 , pp : 199-212 .
- Singh, A. (1977)"U.K. Industry and the World Economy: A Case of De-industrialization?", Cambridge Journal of Economics, 1, pp.113-137.
- Singh, A. (1989), "Third World Competition and De-industrialization in Advanced Countries", Cambridge Journal of Economics, No.13, pp.103-120.
- Singh, S. (2006), "Definition, Classification & Tradability of Services", Man & Development, Vol. 28, No.1, pp.77-90.